

Silmäniloa ja viihdettä Libanonin rauhanturvaajille

Pentti Olin,
teksti ja kuvat

Libanonin rauhanturvaajat saivat jälleen noin vuoden tauon jälkeen suomalaisen viihdytysryhmän vieraakseen. Erinäisten väli-vaiheiden jälkeen saapui Beirutin lentokentälle kokonaisuus, johon kuului Booger Harp -yhtye, imi-taattori **Joonas Myllyveräjä** Hel-singistä sekä naissoolistina **Kikka Laitinen** Tampereelta.

Viihdytysryhmän vierailu oli tällä kertaa viikon mittainen ja se oli ajoitettu juuri rotaation loppu-vaiheeseen. Ryhmä lähti kohti Suomea samalla lennolla kuin ko-tiutuvat fassetkin. Vuoden palvel-leille rauhanturvaajille tuli näin upea loppuhuipentuma. Viikon ai- kana ryhmä piti kaikkiaan viisi konserttia, kolme pataljoonassa, yhden Unifilin esikunnassa sekä yhden Tyressä Libanonin armei- jan upseereille.

Booger Harp-yhtyeen vetäjänä toimi entinen vaitteri **Risto Hä-mäläinen**, jolla on kokemusta jo yhteensä kolmesta eri missiosta Libanonissa ja Namibiassa. Hämis kotiutui Finnbattista viime joulu- kuussa viestimiehenä.

– Uskomatonta olla jälleen täällä. Pikkasen on vaan vaikea asennoitua siviilinä olemiseen, Hämis naureskelee.

Booger Harp on Libanonissa jo toista kertaa. Puolitoista vuotta sitten, kun Hämäläinen oli itsekin vielä toimialueella, kävivät Boo- gerit soittamassa viikon kiertueen silloisille rauhanturvaajille. Liba- nonin paikat ja kuviot olivat siis etukäteen tuttuja.

– Me olemme soittaneet tässä kokoonpanossa nyt pari vuotta, Hämis juttelee.

– Keväisin soitellaan lähinnä hiihtokeskuksissa ja kesäisin sitten ympäri Etelä-Suomea. Mielestäni olemme omimmillamme pubikei- koilla.

Boogereilta on tänä syksynä ilmestymässä heidän ensimmäi- nen levynsä. Musiikki on erään- laista bluesin, countryn ja rock'n rollin sekoitusta. CCR:n ja Eagle- sin biisit ovat myös olleet keikka- ohjelmistossa vahvasti mukana.

– Libanonin kiertueella on tiet- ysti soitettu myös kaikkien Liba-

nonin vaitterien evergreenit eli kappaleet Alman Blues ja Siniba- retti, jotka syntyivät Hämiks en edellisellä palveluskaudella Liba- nonissa vuonna 1987. Tälläkin kertaa näitä ikivihreitä oli soitetta- va yleisön pyynnöstä useamman kerran illassa.

– Pääasia on, että miehistö nauttii. Se on meidän periaattem- me. Ja kyllähän tänne mielellään tulisi uudestaan soittamaan, jos se

toinneistaan.

– Oikeastaan koko ikäni olen tätä imitointia harrastanut. Se al- koi siitä, kun **Pasi Rutanen** 1960- luvun lopulla selosti televisiossa kuulentoja ja ryhdyin matkimaan häntä. Vuonna 1976 tein ensim- mäisen keikkani, josta maksettiin.

– Hyvä imitointi kirvoittaa ai- na yleisöstä kunnan naurut. Hen- kilöstä, jota matkitaan, on silloin löydetty jotain ominaista. Piirre,



Kikka Laitinen on monipuolisuusihme - hän on mm. venäjän- kielen diplomikääntäjä.



Risto Hämäläinen (etualalla) toimii Boogereitten vetäjänä. Liba- non keikalla hän oli kolminkertaisena rauhanturvaajana "omalla maallaan".

vaan joskus vielä käy päinsä. Aina tämä kotiolut voittaa.

Pasi Rutasesta se alkoi

Joonas Myllyveräjä joutui hy- vin lyhyellä varoitusajalla lähte- mään tälle keikalle, mutta onnistui kuitenkin järjestämään asiansa niin, että rauhanturvaajat pääsivät nauttimaan hänen mainioista imi-

jonka kaikki tunnistavat ja jonka imitoija on omalla tyyllillään hie- man kärjistäen tuonut esiin.

– Ensinnäkin pitää olla hyvä äänimuisti. Täytyy pystyä poimi- maan ääni jonka osaa omasta "ää- nivarastostaan". Sitten tarvitaan tietysti sävelkorvaa, että pystyy tuottamaan äänen mahdollisim- man lähelle oikeaa. Päälle tulee mimiikka eli se, miten koko hom- man esittää yleisölle, Joonas luet-

telee imitoinnin edellytyksiä.

Jörn Donner, Johannes Vi- rolainen, Jukka Virtanen, Paa- vo Noponen ja Spede Pasanen irtoavat Joonas Myllyveräjältä sa- man tien. Varsinaisen ohjelma- meron näistä saa, kun yhdistää eri henkilöt kunnan juonella ja ta- rinalla.

– Onhan tämä Libanonin kier- tue ollut varsin rankka. Harvoin olen kotimaassa tai ulkomailla heittänyt neljä keikkaa neljässä päivässä. Raskaaksi tämän tekee ennen kaikkea se, että ei ole oi- keastaan omaa rauhaa lainkaan. Samassa huoneessa nukkuu neljä muuta haisevaa järkeä ja jalla (ri- puli) kiertää miehestä mieheen.

Kikka naissoolistina

Tamperelaiselle Kikka Laiti- selle soitelaskuviot eivät ole aivan vieraita, sillä hän on tehnyt kei- koja kotimaan varuskunnissa ja on ensi lokakuussa mukana myös Haminan Tattoo-tapahtumassa.

– Yllättävän vaativa tämä tur- nee on ollut. Keikkojen lisäksi on ollut hyvin paljon muuta ohjel- maa, joten uni on jäänyt melko vähäiseksi. Nykyisen bändinsä kanssa Kikka on keikkaillut pari vuotta, lähinnä klubeilla ja ravin- toloissa. Libanonissa hän lauloi kuitenkin yksin ilman bändin tu- kea.

– Täällä on selvästi parempi fiilis kuin kotimaassa. Näkee, että ihmiset ovat mukana. Se pistää tsemppaamaan. Haluaa antaa ih- misille enemmän.

Koulutukseltaan Kikka on ve- näjän kielen diplomikääntäjä. Eri kokoonpanoissa hän on soittanut jo 15-vuotiaasta lähtien.

– Tiettyssä vaiheessa oli valit- tava jompi kumpi. Musiikki vei mukanaan, joten käännöstöitä teen enää vain satunnaisesti.

Kikalta on ilmestynyt kaikki- aan jo viisi levyä, joista viimeisin nykyisen bändin aikana. Oman musiikkinsa hän katsoo olevan jonkinlaista rytmi & bluesiin pe- rustuvaa soulia.

– **James Brown** ja musta mu- siikki, niitä kuuntelen mieluiten, Kikka luettele.